

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. VII. Vtrum ista conuersio fiat in instanti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

substantia, & sit sensus ita remanere accidentia, vt tota substantia panis intereat, siue remaneant omnia panis accidentia, siue non, quod ad refellendos hæreticos non erat necessarium.

ARTICVLVS VI.

Virum facta consecratione remaneat in hoc Sacramento forma substantialis panis?

Resp. neg.
Trident.

Scot. vult
panem consti-
tui in ratio-
ne panis
per formam
accidentalem.

25.

Ratio D.
Th. suppo-
nitur Tho-
mistarum
principijs
est difficilis.

NEGAT. quod est de fide, vt patet ex dictis art. 2. & ex can. 2. sess. 13. Concil. Trident. vbi definitur fieri conuersionem totius substantie panis in corpus Christi. vnde si panis distinguatur formam substantialem a materia, de fide est illam formam perire; si vero in ratione panis constituatur per formam accidentalem, & solo accidente distinguatur a materia, (quod sentit Scotus) non est de fide perire formam quam panis constituitur in statu panis, modò dicatur nihil remanere ad panis substantiam pertinens.

D. Th. tribus rationibus id probat: prima petitur ex forma consecrationis, quæ ad sui veritatem requirit, vt sub speciebus totum corpus constituatur, atqui si remaneret forma substantialis panis, non constitueretur totum corpus, cum solum materia panis conuerteretur in materiam corporis Christi.

Aduerte hanc rationem iuxta principia Thomistarum parum valere; cum enim sentiant non dari formas partiales substantiales, atque ita corpus, prout est altera pars compositi physici, iuxta illos nihil dicat substantiale præter materiam primam, ad hoc, vt fiat conuersio in totum corpus Christi, ex allata proportionem non exigitur, vt forma panis definat, cum ex vi verborum sub specie panis solum ponatur, quod est pars compositi physici.

Secunda ratio, forma substantialis panis deberet manere, vel in antiqua materia, vel alia, vel separata; primum dici non potest, quia si ita esset, remaneret tota substantia panis, quod fidei repugnat, vt patet ex dictis. Secundum etiam dici nequit, quia cum forma substantialis panis sit materialis, postulat naturaliter inesse materiae, ex cuius potentia educitur, atque adeo illa pereunte non nisi supernaturaliter potest existere, & alteri materiae inexistere; non est autem fingendum miraculum huic mysterio minimè necessarium. Neque etiam tertium dici potest, cum non debeat fingi miraculum non necessarium huic mysterio, forma non debet dici supernaturaliter separari, & contra exigentiam naturalem; si autem dicatur naturaliter remanere posse separatam, iam erit constituenda forma intellectualis, cum formæ, quæ naturaliter possunt remanere separatæ a materia, sint intellectuales. ita quoad postremam partem vera est, & videtur intelligenda ratio D. Th. quæ alioquin est difficilis.

Tertia ratio est, quod accidentia in hoc Sacramento remaneant, vt sub illis videatur corpus Christi, ergo non conuenit remanere formam substantialem panis, quæ magis connaturaliter designaretur per accidentia.

ARTICVLVS VII.

Virum ista conuersio fiat in instanti?

AFFIRMAT. quia fit ab agente infinitæ virtutis, neque repugnat ex parte termini fieri in instanti. porro illud instans est id, quo completur forma, in quo substantia panis primò non est, ita vt toto tempore præcedente fuerit, & in quo primò corpus incipit esse, quod instans videtur esse intrinsecum formæ, iuxta dicta quæst. 62. art. 1. dub. 4.

ARTICVLVS VIII.

Virum hæc sit falsa: ex pane fit corpus Christi?

TRADIT quosdam modos loquendi in hac materia, ex cuius doctrinâ aliquot regulæ possunt colligi ad explicandas varias Patrum sententias.

Prima est, propositio, in qua ponitur præpositio, *Ex*, dicendo: *ex pane fit corpus Christi*, est vera & propria. ratio est quod illa præpositio non solum possit designare causam materialem & subiectiuam, vel etiam effectiuam, sed in omni proprietate possit etiam designare terminum a quo, eiusque habitudinem, & transitum ex vno in aliud, quâ ratione proprie dicimus ex non ente fit ens, ex albo fit nigrum.

Secunda. similiter vera est, & propria hæc propositio: *panis conuertitur in corpus Christi*, & omnis alia per quam designatur conuersio & mutatio vnius in aliud, quia per huiusmodi propositiones solum designatur habitudo termini a quo, positiui.

Tertia. propositio, in qua ponitur præpositio, *De*, non est propria, nec in rigore est vera, quia illa præpositio addita alicui termino solet designare præpositio addita alicui termino solet designare causam subiectiuam vel saltem principium consubstantiale, vt cum dicimus, de materia ignis fit aer, designatur causa subiectiuæ formæ aeris, cui illa forma inest, designatur etiam aliquid vtrique termino commune, quod sub vtroque termino remaneat, cum vero dicimus: *Filius est genitus de Patre*, designamus principium consubstantiale Filio, similiter cum dicimus: *Filius est genitus de essentia Patris*, designatur aliquid Patri & Filio commune, quod in Patre se habeat tanquam principium quo generat filium, & quod ei communicat. panis verò neque est subiectum corporis Christi, neque se habet, vt causa illi consubstantialis. vnde si quando in Patribus inueniatur huiusmodi propositio, particula, *De*, est explicanda per præpositionem, *Ex*, vt cum Ambros. lib. 4. de Sacramentis c. 4. dicit *de pane fit corpus Christi*, solum enim vult per consecrationem panem conuertere, vel mutari in corpus Christi.

Quarta, impropria est locutio, quâ dicitur: *panis fit corpus Christi*, quia nihil est commune substantiale sub vtroque termino, ratione cuius dicitur vnum fieri aliud: aliqui tamen aliter sentiunt de hac propositione. Similiter est impropria locutio: *panis est corpus Christi*, quæ vt sit vera, debet hoc modo explicari, contentum sub speciebus panis est corpus Christi, vel, quod exterius habet similitudinem panis, est corpus Christi. Circa do-

ctinam